

Úkaz doby

V poslední době, soudě podle diskuzí na sociálních sítích, se ukazuje značná polarizace rybářů. **Nejhlasitější** jsou tzv. kapraři, lovci trofejních ryb, kteří ryby zásadně pouštějí.

text: Jan Štípek, jednatel ČRS ilustrace: Jiří Srna

Oblíbeným terčem facebookových výměn názorů jsou starší rybáři, kteří mají více času chodit k vodě, což je některým ortodoxním zastáncům lovu metodou Chyt' a pusť trnem v oku. Netolerance jde tak daleko, že je téměř smutné číst některé reakce i na tak pozitivní sdělení, jakými jsou například zprávy o zarybnění rybářských revírů atraktivnějšími (delšími) rybami. Člověk by očekával spíš pochvalu za to, že rybáři dostanou něco navíc, což by ovšem byla v případě facebookových komentářů čirá naivita. Spíš se musí připravit na reakce typu: „To vyrabujou důchodci, většina ryb se stejně do vody nedostala a skončila v udrně. Zbytek prodají nebo si je rozeberou mezi sebou, z rybářů dělají pitomce.“ A také: „Masaři budou bagrovat. Ještě jim řeknete, kam jste to vysadili“ – v případě, že se uvede konkrétní revír. Anebo: „Kam se ty ryby vysadily, to se přesně nikdo nedozví, jsou to jen samé podvody“ – pokud místo vysazení neuvědíte. „Hlavně, že Svaz ukazuje, jaké vysazuje ryby, i když to není pravda. Jdou směr udrna a ještě se mi s tím chlubil i porybný, co je vysazoval!“ A dokonce i: „Na Vltavě pod Vranskou přehradou při vysazování pstruhů do vody vylili jen prázdné nádoby s vodou a pstruzi nikde.“ Nepochopitelně zlé odezvy.

Po podobných reakcích vás pomalu přejde nejen chuť příště něco vysadit navíc, ale také zájem rybáře vůbec o něčem poctivě informovat. Ještěže na sociálních sítích v tomto tónu diskutuje jen poměrně úzká skupina většinou stejných lidí, kteří na sebelepší zprávu reagují negativně, agresivně, často veskrze vulgárně a většinové mínění nepředstavují. A díky za existenci statistiky sledovanosti! Ta totiž odsune pocit marnosti na vedlejší kolej, když zjistíte, že ten který příspěvek oslovil několik tisíc lidí. Ti informaci ocenili a necítili potřebu se k ní vyjádřit, jen si ji zkrátka přečetli. A pokud reagovali, vznesli připomínku, kritizovali, popřípadě se zeptali – slušně a věcně. Pávě pro ně stojí za to připravovat další příspěvky o dění v ČRS. Pokud se však budou na oficiálním facebookovém profilu ČRS objevovat nicneříkající, hanlivé, nekonkrétní a vulgární komentáře, budou v souladu s pravidly diskuze blokovány. Svazový profil byl v druhé polovině loňského roku založen proto, aby se informace dostaly širšímu spektru rybářů, nikoliv jako volné diskuzní fórum pro několik negativně naladěných rybářů.

Každý hledá informace jinde. Někdo čte Rybářství, ale nepoužívá internet, jiný naopak sleduje jen rybářské servery, další se zase pohybuje prakticky jen na Facebooku. Všem by se mělo dostat informací. To je cíl, který vedle časopisu Rybářství, svazových webových stránek, naplňuje i zřízení Facebooku Rady ČRS.

Na závěr se trochu omlouvám čtenářům Rybářství, kteří nepoužívají žádné sociální sítě a při čtení některých pasáží tohoto příspěvku možná trochu tápou, o čem je řeč. Chtěl jsem jen

Na Facebooku je někdy pořádně větrno

veřejně vyjádřit zájem ČRS podávat svým členům informace všemi možnými cestami a zároveň je také požádat, aby reakce byly konkrétní a korektní. U čtenářů Rybářství se s jinými prakticky nesetkávám, za což jim moc děkuji, u sociálních sítí je to však jiné. Zde se s určitou formou agresivity, manipulace, zkresení, netolerance, či dokonce otevřeného nepřátelství zřejmě musíme smířit. Doba je prostě taková. V tom případě je ale lepší řídit se heslem, že méně je více a na pomluvy a vulgarity nereagovat.

Ono je to s Facebookem vůbec v poslední době zajímavé, když sami bývalí top manažeři této sítě přiznávají, že škodí duševnímu zdraví a obviňují ho z „eroze lidských vztahů“ a „prázdnoty a beznaděje“, kterou budí v uživatelích. Tak zůstaňte raději věrni časopisu Rybářství. Ten ve vás rozhodně „deprese a poruchy úcty k druhým“, jako Facebook, vyvolávat nebude. ■